కథ:

పట్టివేత!

రెడ్సన్

చుట్టూ ఎత్తయిన కొండలు. కొండలకింద వాటి పొడవునా వ్యాపించిన అడవి- అడవికి ఫర్లాంగుదూరంలో అరవై దెబ్బయి గుడిసెలు. గుడిసెల మధ్య పోలీసు కేంపు. కేంపుచుట్టూ ఎత్తుగా లావుపాటి కర్రలూ పేర్చి దడికట్టేరు- మధ్యలో ఒక ఆఫీసుగది. దానికి కుడి ఎడమలకు పోలీసుల నివాసాలకోసం అగ్గిపెట్టెల్లాటి అరలు. ఆఫీసు గది వెనకవేపు పోలీసు ఇనస్పెక్టరుకి ప్రత్యేకమైనగది. దానికి రెండు కిటికీలున్నాయి- దాని గుమ్మానికి తలుపుకూడా వుంది. గాలికూడా లోపలికి రాకుండా కట్టుదిట్టంగా నిర్మించేరు ఆ గదిని. ఇనస్పెక్టరు చిన్నప్ప అప్పుడే నిద్రలేచేడు. నాలుగవుతోంది. నిద్రలేచిన చిన్నప్ప ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు. ఆవులిస్తూ కిటికీలోంచి తల బయటికిపెట్టి వంటశాల వేపు చూసేడు. పోలీసుల నివాసాల వెనకపక్కగా వున్న వంటశాలముందు వంటవాళ్ల హడావిడిగా వున్నారు. సార్జంట్ ఉస్మాన్ ఎవరో గ్రామీణున్ని కేకలేస్తున్నాడు. ఇనస్పెక్టర్ చిన్నప్ప షర్టువేసికొని వంటశాలవేపు నడిచి వెళ్లేడు.

"ఏవిఁటోయ్ గోల?" అడిగేడు సార్జంట్ని.

"వీడు పాలుతెచ్చియ్యనంటుండు సార్" సార్జంట్ ఉస్మాన్ జవాబు.

గ్రామీణుడు గాభరాపడ్డాడు. "అదిగాద్దొరా ఊళ్లె అన్నిండ్లల్ల తిర్గిన. ఎక్కడ బొట్టు పాలుగూడ దొర్కలే. అదే ఈనెకుజెప్తె గరమైతాండు"

"ఆఁ. పాలులేకపోవడమేమిటి?

గాడిదకొడుకుల్లారా! మీకు బలిసిపోయిందిరా! వారంరోజుల్నించి పాలుచుక్క దొరకటం లేదంటే ఏమిటి అర్థం?" చిన్నప్ప గర్జించేడు.

గ్రామీణుడు వణికిపోయేడు "నేనేంజెయ్యాలెదొరా. ఇదువరకు మీరుజెప్పినప్పుడెల్ల కోళ్లు యాటలు తెచ్చియ్యలేదా? ఇప్పుడేందోమరి ఊరంత కట్టుమీదున్నరు. ఎవ్వన్నడుగబొయినా ఇన్పించుకుంటలేరు."

చిన్నప్ప మండిపడ్డాడు. "మాదర్చోద్, ఫో! ఎలాగైనా పాలుతేకపోయేవో తోలూడదీస్తాను" అంటూ గ్రామీణున్ని మెడపట్టి తోసేడు.

సార్జంట్ ఉస్మాన్ చేతిలోని లాఠీతో ఒకటివేసి "ఖాళీగ వస్తవు బే? ఎవని కోసం ఇక్కడ ఇన్ని తక్లీఫ్లుపడ్తున్నం? ఖబర్ ఉండొద్దురా?" అన్నాడు. గ్రామీణుడు దెబ్బ తాకినచోట నిమురుకుంటూ గుడ్లనీరుకుక్కుకుని వెళ్లిపోయేడు- ఇనస్పెక్టరు

చిన్నప్ప వాకివేవు నడిచేడు- అప్పటికే సిపాయి ఒకడు నీళ్లు బకెట్లో నింపివుంచేడు- సబ్బుతో మొహంకడుక్కుని తనగదిలోకొచ్చి డ్రెస్‌చేసుకున్నాడు చిన్నప్ప- అప్పటికి సమయం 6 గంటలు కావొస్తోంది- సూర్యుడు ఎర్రగా జేగురుముద్దలాగా చెట్లమీద అమర్చినట్టు కనిపిస్తున్నాడు దూరంగా. డ్రెస్ చేసుకుని చిన్నప్ప ఆఫీసురూంకి దారి తీసేడు. రూంముందు కాపలావున్న ఇద్దరు సెంట్రీలు అటెన్షన్‌లోకొచ్చి శాల్యూట్ చేసేరు- ఆఫీసుముందు వరండాలో నుంచుని చిన్నప్ప చుట్టూ చూసేడు. క్యాంపుచుట్టూ వున్న నాలుగు సెల్సులో సెంట్రీలు తుపాకుల్తో కాపలాగావున్నారు- రోడ్డువేపున్న సెంట్రీ ఆ రోడ్డుమీదపోయే జనాన్ని ఆపి వాళ్ళని సోదాచేసి. ప్రశ్నలువేసిగానీ వదలడంలేదు- ఖాకీలేని జవాన్లు బట్టలు ఉతుక్కుంటున్నారు- చిన్నప్పచుట్టూచూసేక ఆఫీసుగదిలో కొచ్చేడు అతనింకా సరిగా కూర్చోకముందే జవాను బాలయ్య కప్పులో డికాక్షన్ తెచ్చి టేబిల్‌పైనపెట్టేడు ఇనస్పెక్టర్ చిన్నప్ప మహాచిరాగ్గా చూసేడు ఆ డికాక్షన్ని. అయినా చిరాకుదిగమింగి కప్పు అందుకున్నాడు ఇక్కడ క్యాంపు వెలిసిన కొత్తలో ఎంత దర్జాగావుండేది? పాలు, పెరుగు, కోళ్లు, మేకలు, కూరగాయలు ఓహో, రోజూ పండగలావుండేది. రాను రాను జనం ఇవ్వడం నిరాకరించినా బలవంతాన లాక్కొచ్చే వాళ్లు జవాన్లు. తర్వాత అదీపోయింది. నెలరోజుల్నుండి ఎవడూ ఇవ్వడంమానేశాడు. బలవంతాన లాక్కొబోతే చాలాచోట్ల జవాన్లకి దేహశుద్ధిఅయ్యేది. ఎన్నడూ వూళ్ళో కన్పించని కొత్త ముఖాలు కన్పించసాగేయి- పట్టుకోబోతే చిక్కరు- ఊరుకుంటే సుఖంలేదు- జనాన్ని పశువుల్లా హింసించేడు- చిత్రహింసలు పెట్టేడు- అయినా ఎంత హింసించినా వాళ్లు మరింత మొండిగా తయారవడంతప్ప లాభంలేకపోయింది- ఊళ్లోవున్న ఒక్క భూస్వామీ పట్నంలో మకాంపెట్టేసేడు- వాడున్నా బాగుండేదేమో- అసలువాడువున్నన్నిరోజులు దర్జాగానే వుండింది. వాడో పిరికివెధవ! ఎక్కడో రెండు మైళ్ళదూరానవున్న వూళ్ళో ఏదో అయిందని వీడెందుకు పట్నం పారిపోయేడో చచ్చినా అర్థంగాదు- ఇనస్పెక్టర్లూ పోలీసులు అండే నమ్మకంలేదా ఏమిటి వాడికి? ఇంత మంది సిపాయిలు. తానూ యీ వూళ్లోవుండగానే భయపడిపోయేడే వెధవ! అయినా వాళ్లెంత ధైర్యంగలవాళ్లు! తన క్యాంపుకి రెండేరెండుమైళ్ళ దూరం... పోతువల్లె... అక్కడికొచ్చి భూస్వామిని ఖతంచేసేరే? అబ్బ! తలుచుకుంటే తనకే గుండె జలదరిస్తుంది- వాళ్లేగాక అక్కడి జనమంతాకల్పి వాణ్ని తరిమి తరిమి మెల్లిగా ఒక్కో కీలు ఊడదీసి చంపేసేరట! అదీ పట్టపగలు. తర్వాత వెళ్ళి శవాన్నిచూస్తే గుర్తుపట్టడానికి వీల్లేకుండా అయింది- ఊళ్ళోవాళ్ళని తుక్కురేగగొట్టాడు- ముళ్ళమీంచినడిపించాడు. అనుమానంవున్న వాడికల్లా వేళ్లు నలగ్గొట్టించేడు- ఉత్త మొండివెధవలు- ఎంత హింసించినా ఒక్కటేమాట. "మాకేం తెలవదు" అని- అంతకుమించి మరే సమాధానం

తాను వాళ్ళదగ్గర్నించి రాబట్టలేకపోయేడు. పైగా ఈ నక్సలైటునాయకుడు నరసయ్య ఒకడు. వాణ్ణి పట్టుకుంటే బాగుణ్ను. పదివేల రూపాయిలు బహుమానమన్నా దొరికేది.

కేంపుముందు బుర్రున చప్పుడైంది. ఇనస్పెక్టరు చిన్నప్ప ఆలోచనల్లోంచి తేరుకొని ముందుకుచూసేడు. వేన్ ఆగివుంది. ఇరవై మైళ్ళదూరానవున్న పెద్ద పల్లెటూరులాటి ఊరికి ఆ వేన్ రోజూపోయి కూరగాయలు వగైరా తెస్తుంటుంది. ఎప్పటి రిపోర్టు అప్పుడే తాలూకా కేంపుకి తెలియజేయడం, మళ్ళీ వాళ్ళ ఆర్డర్ని తీసుకురావడంకోసం ఓ జవాను ఆ వేన్‌లోనే వెళ్ళివస్తుంటాడు. వేన్‌నించి కూరగాయలు వంట సామాన్లు వగైరాలుదించి తర్వాత వాటిలెక్కరాసివున్న కాగితాన్ని దాంతోపాటు మరో చిన్న కవర్ని తెచ్చి చిన్నప్పముందుంచి శాల్యూట్ చేసేడు ఓ జవాను. చిన్నప్ప కాగితాన్ని పైకీ కిందికీ చూసి పక్కకుపెట్టి కవర్ని చింపేడు. చింపుతూనే "తెచ్చావా?" అన్నాడు జవాన్‌తో.

"జీ సాబ్!" అంటూ చిన్నప్పకిచ్చేడు జవాను.

చిన్నప్ప తలపంకించి కాగితం చదవడంలో మునిగేడు.

ఆ కాగితం చదివేక అతడికి ఏమీ అర్థంగాలేదు. సిగరెట్టువెలిగించి "సార్జంట్‌ని పిలు" అన్నాడు జవాన్‌తో.

జవాన్ వెళ్ళి క్షణంలో సార్జంట్‌ని తీసుకొచ్చేడు.

సార్జంట్ ఉస్మాన్ బూట్లకున్న దుమ్ము రాలిపోయేలా శాల్యూట్ చేసి నుంచున్నాడు.

"నరసయ్యను పట్టుకోకపోతే మొగుడూరుకొనేట్టులేదు. పైగా వాడి తలమీద పదివేల బహుమానంకూడావుంది." చిన్నప్ప అన్నాడు.

"ఏంసార్! మళ్లేమన్నా వచ్చిందా?" సార్జంట్ అడిగేడు.

"అవునోయ్! ఈసారిమాత్రం తీవ్రంగా డోసిచ్చేడు. ఖరాఖండీగా రెండు మూడురోజుల్లో నరసయ్యని పట్టి డిఎస్పీకి చూపించకపోతే కొంపముంచేస్తాడు" చిన్నప్ప అన్నాడు. ఆలోచిస్తూ ఎటోచూస్తూ. సార్జంట్ ఉస్మాన్ కళ్లు కుంచించేడు. వాపేపటికి అతని కళ్లు శవాన్నిచూసిన నక్కకళ్ళలా మెరిసేయి.

* * *

రాత్రి ఏడున్నర కావొస్తూంది. రాత్రివేళ పోలీసు కేంపు చీకటిముద్దలా వుంది. వంటశాలలో భోజనాల ఏర్పాట్లు జరుగుతున్న సూచనగా పాత్రల చప్పుడవుతోంది.

చిన్నప్ప తనగదిలో ఒంటరిగా కూర్చున్నాడు- మనిషి బిగదీసుకుపోయేడు- చికాగ్గా వున్నాడు- చటుక్కున ఏదో జ్ఞాపకంవచ్చినవాడిలా జవాన్‌ని కేకేశాడు.

జవాన్ లోపలికొచ్చి శాల్యూట్‌చేసి "ఎస్సర్" అన్నాడు-

"ఏదీ? ఎక్కడపెట్టేవ్?" అన్నాడు చిన్నప్ప.

జవాన్ గదిలో ఓ మూలగావున్న కప్‌బోర్డ్‌కేసి నడిచి దాన్లోంచి విస్కీబాటిల్ తెచ్చి ఇనస్పెక్టర్‌కిచ్చేడు- గబగబా వంటగదిలోకి వెళ్ళి వేయించిన బంగాళాదుంప ముక్కలు సాసర్లోతెచ్చి స్టూల్‌మీద పెట్టేడు- కూజామీదవున్న గ్లాసుని అందించేడు-

చిన్నప్ప ముడుచుకున్న గుండెల్తో బాటిల్ ఓపెన్ చేసేడు- పైనించి వొచ్చిన ఆర్డర్ అతనికి పదేపదే గుర్తొచ్చి చికాకు కల్గిస్తోంది- మెల్లిగా సిప్‌చేస్తో బంగాళా దుంప ముక్కల్ని నంచుకుంటున్నాడు- కాసేపటికి అతడి మనసు నెమ్మదిహొందింది- ఇంతలో వంటగదినుండి జవాన్ భోజనంతెచ్చి బల్లమీదవుంచేడు- ఇనస్పెక్టర్‌చిన్నప్ప భోజనంచేసి సార్జంట్‌ని కేకేసేడు- సార్జంట్‌రాగానే-

"రెడీయా? తొమ్మిదవుతోంది" అన్నాడు.

"ఎస్సార్, తయార్‌గున్నం" సార్జంట్ అన్నాడు.

"సరే వెళ్ళండి"అని చిన్నప్ప సిగరెట్ వెల్గించి పడకమీదవాలేడు.

కాసేపట్లో కేంప్‌నుండి భయం భయంగా వేన్ బయలుదేరింది గస్తీకి. దాన్లో జవాన్లు పిరిగ్గా కూచునివున్నారు-

"వాడేమొ దున్నపోతువలుగ పంటడు. మనం సలిలసావాలె. నిద్ర పోగొట్టు కోవాలె. ఫైరింగయితే జాన్ పోగొట్టుకోవాలె. ఎక్కడి గోసరా ఇది?"

వయసుమళ్ళిన జవాన్ ఒకడన్నాడు.

"మరి మనమున్నదెందుకు? తన్‌ఖా తీస్కుంటలేమా? ఏది చెప్పుతె అది చెయ్యాలె" కొత్తగా అపాయింటయిన కుర్రజవాన్

"ఆదేమన్నమాట? జీతం మనం ఒక్కలమేకాదుగద తీస్కునేది? ఇన్‌స్పెక్టర్ తీస్కుంటలేదా మరి వాడెందుకురాడు" ఇంకో జవాన్ అన్నాడు.

"అది గంతేగనీ! ఏమన్నంటే నౌకిరికి సలాం గొట్టాలె. వీయమ్మ నా పోం గాండ్ల మొకంజూసిగని లేకపోతె ఈ నౌకరికి బాల్‌తోటి కొడుదును"

వేన్ మామూలుగాఆగే చెట్టుదగ్గరికొచ్చింది- డ్రైవర్ ఇంజన్‌ఆఫ్‌చేసి లైట్లన్నీ ఆర్పేసి బీడీవెలిగించేడు- దూరంగా కేంపులోవెలిగే నూనెదీపాలు కనిపిస్తూనేవున్నాయి.

జవాన్లు రోజూ వేన్లో బయలుదేరి ఒకసారి గస్తీ తిరిగి మళ్ళీ కేంపుకిచేరాలి- మళ్ళీ తెల్లవారుఝామున 4 గంటలకి ఇంకోసారి గస్తీ తిరగాలి. అయితే వాన్లో బయలుదేరిన జవాన్లు కాంపుకి ఫర్లాంగుదూరంలోవున్న చెట్టుకింద వేన్ ఆపి కాసేపుగడిపి మళ్ళీవెనక్కి వచ్చేస్తారు- ఇంకా లోపలకి వెళ్ళాలంటే వాళ్ళ గుండెలు ఆగినంతపనవుతుంది- చెట్టు కింద ఆగివున్న వేన్లోని పోలీసుల గుండెల్లో చైతన్యమంతా భయంగా ముడుచుకుపోతోంది- వాళ్ళకి ఆ అరగంటసేపూ కూర్చోడం ఒక పెద్ద గండం- చెట్టుకదిలినా, ఎండుటాకుల పైనించి ఏ ఉండేలో పరిగెట్టినా ఒళ్లు జల్లుమంటుంది. ఊపిరికూడా గట్టిగా పీల్చలేరు- కాలం దరిద్రుడి జీవితంలా కుంటిగా గడుస్తోంది- ఉన్నట్టుండి ఎండుటాకులు కరకరచప్పుడుచేశాయి- డ్రైవర్ పక్కసీట్లో కూర్చునివున్న సార్జంట్ ఉస్మాన్ ఉలికిపడి భయంగా చప్పుడు వచ్చినవేపుచూసేడు. అతనితోపాటు జవాన్లంతా అటు వేపేచూసేరు. ఆ చీకట్లో వారికేం కన్పించలేదు- ఆకులుమాత్రం ఇంకా గరగరమంటూనేవున్నాయి- ఈసారి మరింత దగ్గరగా వస్తోంది ఆ చప్పుడు. సార్జంట్తోసహా జవాన్లంతా ఊపిరి బిగబట్టి భయంగా అటువేపే చూస్తున్నారు. వాళ్లల్లో చాలామంది గుండె వేగంహెచ్చింది- స్వప్నావస్థలోవున్నట్టు చూస్తున్నారంతా- ఆకుల చప్పుడు దగ్గరగా వినవస్తోంది- ఉస్మాన్కి ముచ్చెమటలుపోసేయి- భార్యాపిల్లలు గుర్తొచ్చేరు- ఆ చప్పుడు వినవస్తున్నవేపే చూస్తున్న అతనికి ఒక ఆకారం నడిచిరావడం లీలగా కన్పించింది- కళ్లు చిట్లించుకొని,చూసేడు- వెనకా ముందూ ఎవరూలేరు- ధైర్యం వచ్చింది. ఆ ఆకారం మరింత దగ్గరగా వేన్కి ఎదురుగా వొచ్చింది- ఉస్మాన్ అకస్మాత్తుగా తుపాకీ చేతిలోకితీసుకొని వేన్ హెడ్లైట్లు ఆన్చేస్తూనే "కహారో" అని అరిచేడు. ఆ కేకకి, సడన్గా లైట్లకాంతి మీదపడటంతో ఎదురుగావస్తున్న ఆకారం భ్రాన్తపడిపోయింది- ఉస్మాన్ "పకడో సాలేకో" అని అంటూ వేన్దిగేడు- అతనితో పాటు వేన్దిగిన పోలీసులకు ఒక బక్కచిక్కిన మనిషి లైటువెల్తుర్లో వణికిపోతూ కన్పించాడు- అతని ఒంటిమీద చిన్న తువ్వాలు, పైకి ఎగగట్టిన పంచెతప్ప మరేం లేవు- పోలీసులను, తుపాకులనుచూసి ఆ మనిషి బెదిరి రెండడుగులు వెనక్కివేశాడు- ఉస్మాన్ ఆ వ్యక్తిపైకి లంఘించి పట్టుకున్నాడు- పదివేలు దొరికినంత సంతోషంగా వుందతనికి-

* * *

రాత్రి పదిగంటలవేళప్పుడు నిద్రపోతున్న పోలీసుకేంపు కడుపులో కలకలం మొదలైంది- జవాన్లు అటు ఇటు పరుగులుపెడుతున్నారు- ఇనస్పెక్టరు చిన్నప్పగది లోంచి చిన్నప్పా, సార్జెంటు ఉస్మాన్ బయటికి వచ్చాడు- వాళ్ళిద్దరూ ఆఫీసుగదిలోకి

నడిచారు- అక్కడ రక్తంకారుతూ మాంసం ముద్దలాంటి శరీరంతో ఒకడు కళ్లు తేలవేసి గోడకానికూర్చున్నాడు- అతడి కళ్లు తేలిపోతున్నాయి. మాటిమాటికి పెదాలు తడుపుకుంటున్నాడు- చిన్నప్ప ఆ గదిలోకిరాగానే రెండుచేతులు అతికష్టంగా ఎత్తి దండంపెట్టాడు.

చిన్నప్ప విషపునవ్వునవ్వి "నీ పేరు నరసయ్యని ఇప్పుడైనా ఒప్పుకుంటావా?" అని అడిగేడు. ఆ వ్యక్తి తల అడ్డం ఆడించేడు "నేనుగాదు బాబూ నా పేరు నరసయ్యకాదు"అన్నాడు చిన్న గొంతుకతో- చిన్నప్పకి కోపం వచ్చింది- "రాస్కెల్! నువ్వు నర్సయ్యవికాకపోతే ఈ రాత్రి ఎందుకొచ్చేవ్ అడవిలోకి? ఈ ఆయుధాలు నీ దగ్గిరెందుకున్నాయి? చెప్పవేం? నువ్వు నరసయ్యవికాదూ?" అంటూ బూటుకాలితో ఈడ్చి నడుంమీదతన్నేడు- ఆ తాపుకి ఆ వ్యక్తి కిందపడిపోయేడు- మళ్లీ అతికష్టంమీద లేచికూచున్నాడు. అతని కళ్ళకి చుట్టూవున్న పోలీసులు అలుక్కుపోయి కన్పిస్తున్నారు. "నేను నర్సయ్యనుగాను- ఎల్లయ్యను- నా చెల్లెలింటికి జరూరుపనిమీదబోతున్న. అంతకంటె నాకేందెల్వది- నాదగ్గర ఆయుధాలు ఏంలేవు- నేను నక్సలైటునుగాదు" అంటూ ఆ వ్యక్తి స్పృహతప్పి పడిపోయేడు- చిన్నప్ప ఉస్మానువేపు చూసేడు- ఉస్మాన్ చిర్నవ్వు నవ్వేడు- తెల్లవారేక ఆ వ్యక్తిని ఎక్కించుకొని వేన్ జిల్లా కేంద్రానికి పరుగుతీసింది- నక్సలైటు నాయకుడు నరసయ్య ఆయుధాలతోసహా పట్టుబడ్డాడని పేపర్లకి అధికారవర్గాలద్వారా వార్త అందింది- డి ఎస్పీ ఆఫీసులోవున్న ఆ తణ్ణి 'గుర్తించి' ఇద్దరు వ్యక్తులు తాము నర్సయ్య భూస్వాముల్ని హత్యచేస్తుండగా కళ్లారా చూశామనీ ఆ నర్సయ్య ఇతడేననీ సాక్ష్యమిచ్చారు. అలా సాక్ష్యమిచ్చినందుగ్గాను వారికి చెరో పచ్చనోటూ దొరికింది- (అయితే కోర్టులు ఏమయినాయని అంటారాగురూ నాదూ? అసలికేసు కోర్టుకి వెళ్ళనేలేదు- ఎన్నేళ్ళయినా ఆ వ్యక్తి ఇంకా 'రిమాండు'లోనే వుంటాడు. అయితే ఇనస్పెక్టరు చిన్నప్ప సిఐగా ప్రమోటయ్యేడనుకోండి అది వేరేసంగతి) ఆ తరవాత ఆ కేంపుకి ఇనస్పెక్టరుగావెళ్ళిన చౌదరికి నలుగురు పోలీసులు కన్పించడంలేదని తెల్సింది. వాళ్ళతోపాటు తుపాకులూ కన్పించలేదు- ఆ రాత్రంతా అతనికి నిద్రపట్టలేదు- ఉదయంలేచి కేంపుముందు వరండాలో నుంచున్నాడు ఇనస్పెక్టర్ చౌదరి. తూర్పు ఎర్రబారుతోంటే అడవివేపు వెర్రిగా చూశాడు.

సృజన చందా వివరాలు

సంవత్సరచందా : రూ. 15-00 సృజన,
అర్ధ సం॥ చందా : రూ. 8-00 హనుమకొండ,
విడిప్రతి : రూ. 1-50 పై. వరంగల్ 506001